

2015.1.25.

Kjære Maryon Winther Eilertsen,

æ va endelig på vei førr å delta på *Legends of the light* i går ættermiddag, da barnevakta kom og æ va på vei ut, spurte han om æ visste at du var død. Det gjor' æ ikkje. Det va en vældig trist nyhet. Men æ va på vei til jobb, og de næste sæks timan va æ deltager på tur'n vårs fra byen ut til Hella, og oppmærksomheta mi va limt til de ulike opplevelsan vi byr gjæstan vårs på hvært sted. Detta vet du alt om, nødvendigheta av å fokusere på jobben førr å skape fiksjon, og æ vet du ville førrstådd bedre enn nån at æ kunne få vite at du va død førr så å ha fullt fokus på historien vi førrtæll og gruppa som va med, ræstn av kveldn.

Så æ kom hjem i 23ti'a i går kveld, snakka litt med barnevakta og litt med ma'nn min, sånn hvardagslig du vet, før æ la mæ. Rundt 3.30 våkna æ igjæn. Kjære Maryon, kor trist det e at du e borte!

Æ kommer til å savne dæ som skuespiller. Å se dæ spille va en dirækte kilde til inspirasjon, du hadde ei timing av en anna værdn, og æ har aldri sedd nåkka tilsvarandes hos nån andre, du hadde en helt unik ævne som flere ganga har fådd mæ til å læne mæ fræm mens æ har tænkt "korsjn i alle daga gjør ho det?", og som æ kunne misunt mæ grønn over, hvis det ikkje hadde vært førr at det va så fantastisk gøy å se dæ ta den i bruk. Ent'n det va kombinert med det store komiske talæntet ditt, som når du spilte nisse eller førrvirra kvinne i kirka, eller bare å se det i sæ sjølv, som når du spilte i Et drømspill.

Æ kommer til å savne dæ som dramaturg, regissør og ressurs førr teatret vårt. Hvis æ tænke tilbake til 2008 da vi ble kjent, og du skreiv det første stykket førr Den kulturelle spaserstokken som æ spilte i, kommer æ på alle gangan vi har kjørt oss fast og bedd dæ komme. Og så har du kommet og sedd, og vi har alltid visst at du ser på det vi gjør med et ærfa'nt blick, og at du umiddelbart går inn i historia vi vil førrtælle og jobbe med den dær det trængs. Og æ vet æ kommer til å savne den mulighet'n det va å kunne ringe og si "Maryon, no træng vi hjelp hær", og at du kan komme og skjønne akkurat kor vi e hænne. Eller burde være.

Død'n din kom så plutselig, og akkurat no føle æ mæ bare trist og hjelpesløs. Hvis æ tænke fræmover vet æ jo at vi kommer til å gå vidare, vi kommer til å få et nytt styremedlæm dær plass'n står tom ætter dæ, vi kommer til å finne andre løsninge når vi står fast, førr det blir vi nødt til. Men du kommer til å mangle, det kommer til å mærkes så altførr godt at du ikkje e

hær længer, æ kommer til å savne dæ, æ kommer til å savne kapasitet'n din og kompetans'n din, varmen din og førrståels'n din, av menneska og av skuespill. Æ e glad før alle de gangan æ har sagt til dæ at æ sætt pris på det du gjør.

...

Ei av legend'n vi førrtæll om nordlyset e at himmeln e en hard kuppel over jorda, med et lite håll i, og at det går en smal sti fra jorda opp gjænnom hållet kor sjæla kan komme gjænnom på vei til himmelriket. Nordlyset ser vi når åndan som bor dær tenne fakla og lyse vei førr den sist ankomne.

God reise Maryon, du har vært en inspirasjon førr mange!

Varme tanke til familien.

Nina Rosenlund,

Sadio Nor Teater